

21 Απριλίου 2020

Όσιος Ιουστίνος: Διά τον πνευματάφορον είναι φωτεινά και διαυγή τα πάντα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς (1894-1979).

Η σωτηρία έγκειται εις τον αγιασμόν του ανθρώπου διά του Αγίου Πνεύματος. Αυτή είναι ένας δύσκολος και μακροχρόνιος αγών (rod vig) διά τον χαρισματικόν εξαγιασμόν, ο οποίος επιτυγχάνεται διά της εργασίας των ευαγγελικών εντολών· ένας αγών προσωπικός, εσωτερικός και ακατάπαυστος.

Εις αυτό μας καλεί ο θεός διά του Ευαγγελίου Του (2 Θεσ. 2, 13).

Ο σκοπός της ζωής του ανθρώπου επί της γης είναι η απόκτησις του Αγίου Πνεύματος, περί του οποίου μαρτυρεί και διδάσκει θεοπνεύστως ο άγιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ.

Διά τούτο ονομάζεται το Άγιον Πνεύμα Πνεύμα αγιοσύνης, Πνεύμα αγιασμού (Ρωμ. 1, 4).

Ο αγιασμός εκδηλούται ως φωτισμός υπό του Αγίου Πνεύματος. Δι' αυτό η ημέρα της Πεντηκοστής, η του Αγίου Πνεύματος, είναι ημέρα φωτισμού από την Αλήθειαν, την αγιότητα, εν τω πυρί.

Εν τω Αγίω Πνεύματι η αγιότης και το φως είναι εν και το αυτό· ούτω συμβαίνει και εις τους πνευματοφόρους Αποστόλους και τους αγίους Πατέρας.

Διά τούτο οι άγιοι ως πνευματοφόροι είναι οι μοναδικοί φωτισταί και διδάσκαλοι.

Είναι άγιοι διά του φωτός και εν τω φωτί*.

Με την αγιότητά των διώχνουν την αμαρτίαν από την άβυσσον της ανθρωπίνης ψυχής και του σώματος, διά του φωτός δε φωτίζουν τον δρόμον κάθε ανθρώπου διά να μεταβή από την κοιλάδα του θανάτου εις την γαλήνην της αθανασίας.

Διά τον πνευματαφόρον είναι φωτεινά και διαυγή τα πάντα: η ζωή και ο θάνατος, η χαρά και η λύπη, το νόημα του ανθρώπου και του κόσμου· διότι αυτός βλέπει διά Πνεύματος Αγίου τον λόγον των πάντων και το νόημα των πάντων, όπως οι Άγιοι Απόστολοι την ημέραν της Πεντηκοστής.

Το βάπτισμα «εν Αγίω Πνεύματι και πυρί» (Μαρκ. 1, 8. Λουκ. 3, 16), είναι ταυτοχρόνως και αγιασμός και φωτισμός. Δι' αυτόν τον λόγον το Βάπτισμα του Κυρίου ονομάζεται Φωτισμός, τα Φώτα.

Γεννηθέντες διά του Αγίου Πνεύματος διά τον αγιασμόν και φωτισμόν οι χριστιανοί, καθίστανται και παραμένουν χριστιανοί μόνον εν Αγίω Πνεύματι, διά τούτο και ονομάζονται “άγιοι”**.

Εις το Βάπτισμα και το Χρίσμα ο άνθρωπος λαμβάνει από το Άγιον Πνεύμα την ζύμην της αγιότητος, με την οποίαν πρέπει να ζυμωθή όλη η ψυχή και το σώμα του δια της ασκήσεως των ευαγγελικών αρετών.

Με την Σάρκωσιν το Θεανθρώπινον σώμα του Χριστού έχει γίνει κατ' αρχήν ιδικόν μας, αλλά υπέρ - υποκειμενικώς, ενώ διά της Θείας Ευχαριστίας γίνεται τούτο αντικειμενικώς ιδικόν μας, πραγματικώς και προσωπικώς.

Διότι εν τη Θεία Ευχαριστία ευρίσκεται η πληρότης και η τελειότης του αγιασμού και φωτισμού.

Πέραν αυτής (δηλ. της Θείας Ευχαριστίας), η ανθρωπίνη φύσις, δεν δύναται να προχωρήση, ως προς την οικειότητα και την ένωσίν της με τον Θεόν, διότι δεν έχει πλέον πού να προχωρήση (πρβλ. Εβρ. 10, 10, 14. 1 Κορ. 10,16-17).

* Κολ. 1, 12. Πρβλ. Του αγ. Συμεών του Νέου Θεολόγου: «Μακάριοι οι τω θείω φωτί πλησιάσαντες και ένδον αυτού εισελθόντες και φως όλοι γενόμενοι, συγκραθέντες αυτώ» (Λόγος Ηθικός 10). Επίσης του ιδίου: «Η γνώσις ουκ εστι το φως, αλλά το φως η γνώσις υπάρχει” (Κατήχησις 28).

** Πράξεις 26, 10. Ρωμ. 1, 7. 8, 27. 15, 31. 16, 2, 15. 1 Κορ. 1, 2. 6,1-2. 16, 1, 15. 2 Κορ. 1, 1. Εφ. 1,1, 18. 2, 19. 6, 18. Φιλ. 1, 1. 4, 22, Κολ. 1, 2, 4. Πρβλ. αγ. Συμεών Ν. Θεολόγου: «Ήλιος γαρ άνευ φωτός, πώς αν λεχθείη ήλιος; και άνθρωπος δίχα της του Παναγίου Πνεύματος μετουσίας, πώς αν κληθείη άγιος”; (Κατήχησις 10).

Απόσπασμα από το άρθρο του οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς, “Πένθος διά τον Χριστόν” το οποίο περιλαμβάνεται στα βιβλία “Άνθρωπος και Θεάνθρωπος” των εκδόσεων Αστήρ και “Φιλοσοφικοί κρημνοί” της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου. Μετάφραση επίσκοπος Αθανάσιος Γιέβτιτς.